

[Anne Grete Holmsgård]

disse foreteelser. De fjernes bedst ved ophævelse af indkomstskatten.«

Det kan vi nemlig ikke gøre noget ved nu med smålapper. Det må vente, til fremskridtpartiets skattereform, fjernelsen af indkomstskatten, er vedtaget, og det sker jo snart ifølge forslagsstillerne, så det er jo slet ikke noget problem. Jeg synes ærlig talt, at det havde været noget mere interessant, hvis fremskridtpartiet faktisk havde taget sine egne bemærkninger om, at skatteyderne betaler gennem repræsentationsfradraget, alvorligt og havde foreslået, at det blev fjernet. Man kan virkelig sige, at der ryger skatteyderkroner til nogle af dem, der er lidt korpulente og sidder lidt godt i det, netop den type: hvor man smører godt, kører man godt.

Man kan sige, at der også kommer nogle af de andre ind i de kantiner, der er inden for det offentlige. Der er sikkert et par borgmestre, der sidder og mæsker sig lidt. Det synes jeg ikke er særlig interessant. Det, jeg synes er interessant, er, at i det store og hele er det almindelige medarbejdere, der bruger disse kantiner, og som et minimum må man i hvert tilfælde sige, at hvis vi tager tilskud til kantinerne fra dem, så må de have kompensation i form af løn. Ellers bliver det bare et spørgsmål om, at man trykker ganske almindelige lønmodtagere hårdt, og dem, man trykker ekstra hårdt, det er de studerende, børnene med hensyn til skolemaden, børnene i vuggestuer, beboerne på plejehjem osv., selv om forslagsstillerne så pænt siger, at det er de skam også villige til at se på.

I øvrigt ser det efter finansministerens gennemgang af cirkulæret ud til, at en stor del af dette allerede er gennemført. Det synes jeg på mange måder er beklageligt, for vi har betragtet tilskuddet til kantiner som noget, der først og fremmest gik til grupper, der havde behov for det. Jeg tænker bl.a. på kantinerne på universiteterne. Vi ved da godt, at der også går penge til nogle, der måske ikke har behov for det. Vi må sige, at der i hvert tilfælde må ydes lønkompensation, hvis man fjerner tilskuddet.

I øvrigt finder jeg det vildt overdrevet, at forslagsstillerne kan postulere, at det sandsynligvis er et beløb af størrelsesordenen 8-10 mia kr., der bruges på dette hvert år. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor det tal stammer fra.

VS er altså imod lovforslaget.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det radikale venstre deler fuldt ud de synspunkter, finansministeren har redegjort for, og cirkulærets hensigt og henstillingen til kommunerne for nylig. Vi mener, at der nu er skabt en fornuftig ramme omkring kantinevirksomhederne, så vi må afvise lovforslaget.

Glistrup (FP):

Dagens glade nyhed fra finansministeren til forslagsstillerne var, at han havde udsendt et kantinecirkulære den 3. december 1982. Det er faktisk gået op for os, vi har endda aftrykt finansministerens cirkulære i dets fulde længde som bilag 6 til vort lovforslag, så det var sådan set ikke den helt store nyhed. Derimod er vi selvfølgelig spændte på, om dette kantinecirkulære fører til større eller mindre udgifter på dette område for staten. Vi kan da godt forstå, at finansministeren i dag kun kan sige, at nogle får øget tilskud og nogle får mindre tilskud, og nu må vi så se, hvad det bliver til, når det har virket over en noget længere tid.

Det, der er sandheden om dette cirkulære, er, at det indeholder nogle gevaldig store skatteyderudgifter til bespisning; jeg tænker især på cirkulærets § 2, stk. 2 og stk. 3, 1. pkt., som vil komme til at koste i hvert fald noget af det hvide ud af øjnene. Det forsvarer finansministeren ved at henvise til, at det følger af de almindelige arbejdsgiverforpligtelser i medfør af den arbejdsmiljølovgivning, som også ordføreren for SF var inde på. Det er jo ikke rigtigt. Det er der redegjort nøje for i bemærkningerne. Derfor er det ikke – som det også fremgår af konklusionen på den redegørelse, der findes det pågældende sted – nogen lapsus, hvad SF mente, at vi ikke har foreslået ophævelse af arbejdsmiljølovgivningen. Arbejdsmiljølovgivningen på dette område kan glimrende trives side om side med vort forslag og er bestemt ikke noget, det er nødvendigt for finansministeren at tage hensyn til i kantinecirkulæret, der jo drejer sig om salg af mad og drikke, hvori- mod arbejdsmiljølovgivningen drejer sig om – for at sige det populært – det, at man selv har sin frokostpakke med derhjemme fra.

Finansministeren fortsatte med at sige, at han i og for sig skulle have taget fremskridtpartiet i ed ved, at vi jo var medforslagsstille-